

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0308/2010

5.11.2010

RAPORT

Tsiviil-sõjaline koostöö ja tsiviil-sõjaliste võimete arendamine
(2010/2071(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Christian Ehler

RR\838197ET.doc

PE448.660v02-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

PR_INI

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK**Error! Bookmark not defined.**

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**Error! Bookmark not defined.**

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

tsiviil-sõjalise koostöö ja tsiviil-sõjaliste võimete arendamise kohta (2010/2071(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotist;
- võttes arvesse 12. detsembril 2003. aastal Euroopa Ülemkogu kohtumisel vastu võetud Euroopa julgeolekustrateegiat „Paremas maailmas eksisteeriv turvaline Euroopa” ning selle rakendamise aruannet „Julgeoleku tagamine muutavas maailmas”, mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 11.–12. detsembril 2008;
- võttes arvesse 25.–26. märtsil 2010. aastal Euroopa Ülemkogu kohtumisel heaks kiidetud Euroopa Liidu sisejulgeoleku strateegiat;
- võttes arvesse nõukogu 26. aprilli 2010. aasta järeldusi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) kohta;
- võttes arvesse Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat käsitlevaid järeldusi ning nõukogu poolt 17. novembril 2009. aastal vastu võetud avaldust „EJKP kümme aastat – probleemid ja võimalused”;
- võttes arvesse 12. detsembril 2008. aastal Euroopa Ülemkogu kohtumisel vastu võetud avaldust Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika tugevdamise kohta ning nõukogu poolt 11. detsembril 2008. aastal vastu võetud avaldust võimete tugevdamise kohta;
- võttes arvesse 20. juunil 2000. aastal Santa Maria de Feiras ja 16. juunil 2001. aastal Göteborgis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel vastu võetud eesistujariigi järeldusi, samuti 16. juunil 2001. aastal Göteborgis vastu võetud ELi vägivaldsete konfliktide ennetamise programmi, 17. detsembril 2004. aastal Euroopa Ülemkogu kohtumisel heaks kiidetud tsiviilvaldkonna peaesmärki 2008 ning 19. novembril 2007. aastal nõukogu poolt heaks kiidetud tsiviilvaldkonna peaesmärki 2010;
- võttes arvesse 11. detsembril 1999. aastal Helsingis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel vastu võetud eesistujariigi järeldusi (peaesmärk 2003) ja 17. mail 2004. aastal nõukogu poolt heaks kiidetud peaesmärki 2010;
- võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta järeldusi Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamise kohta ning ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava heakskiitmise kohta;
- võttes arvesse nõukogu 3. detsembri 2008. aasta dokumenti „ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1325, mida on tugevdatud resolutsiooniga 1820, rakendamine Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames” ning nõukogu 14. septembri 2006. aasta dokumenti „Inimõiguste süvalaiendamine EJKPsse”;
- võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni hiljutise maavärina kohta

Haitil¹, milles nõutakse ELi kodanikukaitsejõu loomist;

- võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta²;
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine³;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A7-0308/2010),

Üldised tähelepanekud

1. tuletab meelde, et EL on võtnud endale kohustuse välja töötada ja järgida ühtset poliitikat ning rakendada ühismeetmeid, et säilitada rahu, ennetada konflikte ja tugevdada rahvusvahelist julgeolekut kooskõlas ÜRO põhikirja põhimõtetega, ning tugevdada ja toetada demokraatiat, õigusriigi põhimõtet, inimõigusi ja rahvusvahelise õiguse põhimõtteid ning abistada rahvaid, keda tabavad loodusõnnetused või inimtegevusest tingitud õnnetused;
2. juhib tähelepanu sellele, et sise- ja välisjulgeolek on üha tihedamalt seotud ning töötades välja oma kriisiohjamis-, konfliktide ennetamise ja rahutagamispoliitika ja -võimed kooskõlas eeltoodud eesmärkidega, aitab EL kaitsta ka oma kodanike julgeolekut;
3. rõhutab, et EL aitab – eelkõige kriisiohjamise tsiviiloperatsioonide kaudu – oluliselt kaasa ülemaailmse julgeoleku saavutamisele, mis peegeldab tema põhiväärtusi ja põhimõtteid;
4. rõhutab, et tõhus reageerimine tänapäeva kriisidele ja julgeolekuohtudele, sealhulgas loodusõnnetustele, peab sageli saama tugineda nii tsiviil- kui ka sõjalistele võimetele ning nõuab nende vahel tihedamat koostööd; tuletab meelde, et ELi tervikliku lähenemisviisi väljatöötamine ning kombineeritud tsiviil- ja sõjaliste kriisiohjamise võimete arendamine on olnud ÜJKP iseloomulikud jooned ning on selle põhiline lisandväärtus; tuletab samas meelde, et ÜJKP ei ole ainus võimalik vahend ning ÜJKP missioone tuleks kasutada osana laiemast ELi strateegiast;
5. tuletab meelde vajadust koostada julgeolekut ja kaitset käsitlev ELi valge raamat, mis põhineks liikmesriikide poolt ühiste kriteeriumide ja ühise ajakava alusel korraldatavatel süstemaatilistel ja rangetel julgeoleku- ja kaitseülevaadetel, ning milles määratletakse selgemini liidu julgeoleku- ja kaitsealased eesmärgid, huvid ja vajadused vastavalt olemasolevatele vahenditele ja ressurssidele; rõhutab, et valges raamatus tuleks määratleda ka valdkonnad ja tingimused, mille puhul on nende eesmärkide saavutamiseks soovitatav tihedam tsiviil-sõjaline koostöö; on seisukohal, et ELi valges raamatus tuleks täpselt välja tuua võimalused ressursside ühiseks kasutamiseks ELi tasandil, liikmesriikide spetsialiseerumiseks ja võimete ühtlustamiseks, mis võimaldaks saavutada suurt mastaabisäästu;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0015.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2010)0061.

³ ELT L 201, 3.8.2010, lk 30–40.

Tsiviil-sõjalise kooskõlastamise tugevdamine

6. rõhutab, et Euroopa välisteenistuse loomine peaks aitama veelgi edendada tõeliselt terviklikku Euroopa lähenemisviisi tsiviil- ja sõjalise iseloomuga kriiside ohjamisele, konfliktide ennetamisele ja rahu tagamisele ning andma ELile piisavad struktuurid ja rahalised vahendid ning piisavalt töötajaid üleilmsete kohustuste täitmiseks kooskõlas ÜRO põhikirjaga;
7. toetab täielikult ÜJKP struktuuride, sealhulgas kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadi, tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuse, Euroopa Liidu sõjalise staabi ja vaatluskeskuse viimist Euroopa välisteenistuse koosseisu, komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja otsesesse alluvusse ja vastutusalasse; tuletab meelde asepresidendi ja kõrge esindaja lubadust tagada tihe koostöö ja sünergia välisteenistuse koosseisu viidud asjaomaste komisjoni üksustega, mis tegelevad planeerimise ja programmitööga seoses kriisidele reageerimise, konfliktide ennetamise ja rahu tagamisega; nõuab tungivalt, et asepresident ja kõrge esindaja tagaks, et need üksused töötavad ÜJKP struktuuridega võrdsetel alustel; rõhutab, et ÜJKP struktuuride poolne ametlik või mitteametlik kontroll stabiliseerimisvahendi kaudu rahastatavate meetmete planeerimise ja programmitöö üle ei ole mingil juhul vastuvõetav ning nõuab kindlalt, et üleviidavaid komisjoni üksusi ei tohi eraldada;
8. julgustab ELi tervikliku lähenemisviisi väljatöötamiseks samuti tihedat kooskõlastamist Euroopa välisteenistuse ning komisjoni alluvusse jäävate asjaomaste, eelkõige arengu, humanitaarabi, kodanikukaitse ja rahvatervise küsimustega tegelevate üksuste vahel; rõhutab vajadust luua otsesidemed Euroopa välisteenistuse ja ÜJKP asutuste, nimelt Euroopa Kaitseagentuuri, Euroopa Liidu Julgeoleku-uuringute Instituudi, Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledži ning Euroopa Liidu Satelliidikeskuse vahel;
9. juhib tähelepanu komisjoni seire- ja teabekeskuse rollile katastroofiabi kooskõlastamise hõlbustamisel kodanikukaitse mehhanismi raames ning rõhutab, et asepresident ja kõrge esindaja peab komisjoni asepresidendi volituste raames tagama tiheda koostöö keskuse ja Euroopa välisteenistuse vahel; nõuab Haiti kogemuste põhjal sõjalise toetuse, eriti õhutranspordivõimete paremat kooskõlastamist ja kiiremat kasutuselevõtmist katastroofiabi korral, samas unustamata, et katastroofiabi operatsioonidel on eelkõige tsiviiliseloom; kordab oma üleskutset täiendada kodanikukaitse mehhanismi veelgi, et moodustada liikmesriikide vahenditest vabatahtlik reserv, mis on valmis koheseks kasutuselevõtmiseks katastroofiabi operatsioonidel; soovib, et neid vahendeid kooskõlastataks ja kasutataks ELi kodanikukaitseüksuse raames, et suurendada ELi tegevuse nähtavust; tuletab samas meelde liikmesriikide individuaalset vastutust kodanikukaitse- ja katastroofiiohjamismeetmete valdkonnas;
10. soovib samuti parandada liikmesriikide humanitaarabiasutuste ning humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi vahelist kooskõlastamist loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste järgselt teostatavate hädaabioperatsioonide korral;
11. kutsub nõukogu üles võtma viivitamata vastu vajalikud otsused, et jõustada Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikes 7 sätestatud vastastikkuse abi klausel ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 222 sätestatud solidaarsusklausel, milles peaks peegelduma ELi terviklik lähenemisviis ja mis peaks põhinema tsiviil-sõjalistel ressurssidel;

12. tuletab meelde, et on hädavajalik edukalt välja arendada komisjoni ja valitsusväliste organisatsioonide vaheline rahutagamise partnerlus ning sisse seada hea koostöö valitsusväliste ja kodanikuühiskonna organisatsioonide ning tulevase Euroopa välisteenistuse vahel; kutsub komisjoni üles edasi arendama valitsusväliste organisatsioonidega tehtava koostöö raamistikku ja edendama mitteriiklike osapoolte kasutamist liidu konfliktiennetus- ja -ohjamistegevuses, sealhulgas kaasates neid ELi koolitustegevusse;

Strateegiline tasand

13. poliitilis-strateegilisel tasandil tervitab kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadis tsiviil- ja sõjaliste elementide integreerimist, mis on samm õiges suunas; rõhutab siiski vajadust leida sobiv tasakaal tsiviil- ja sõjalise strateegilise planeerimise võime vahel, mitte ainult arvuliselt, vaid ka hierarhia seisukohast, et täiel määral kasutada tekkivat sünergiat; rõhutab samas vajadust asjakohaselt arvestada tsiviil- ja sõjaliste rollide erinevusi ning nende erisuguseid eesmärke ning tagada, et iga operatsiooni tarbeks eraldataks vastavalt juhtumile sobivas vahekorras inimressursse;

14. nõuab tungivalt, et asepresident ja kõrge esindaja eelkõige vähendaks tsiviilmissioonide planeerimise ja tsiviilvõimete arendamise asjatundjate puudust ning kindlustaks, et kriisiohjamise ja planeerimise direktoraat hõlmab piisaval arvul eksperte kõigi esmatähtsate tsiviilvõimekusvaldkondade osas (politsei, kohtud, tsiviilhaldus, kodanikukaitse ja seire ning samuti inimõigused);

15. rõhutab, et tavaolukorras peaksid kõik ELi sidusrühmad (Euroopa välisteenistus, kuid ka kõik komisjoni asjakohased üksused, st arengu peadirektoraat, humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraat ning tervise- ja tarbijaküsimuste peadirektoraat, toetudes oma kriisihindamisvõimetele) olema seisukorras ühesugusel arusaamisel, ning see suhtumine peaks peegelduma kõigis ELi piirkondlikes ja liikmesriikide strateegiadokumentides; rõhutab, et ELi ümberkujundatud delegatsioonidel on selles protsessis täita keskne roll;

16. nõuab kriisipiirkonnas olevate ELi delegatsioonide juhtide ja/või ELi eriesindajate rolli täiustamist tsiviil-sõjalise tegevuse kooskõlastamisel, seda ka poliitilise järelevalve tugevdamiseks kohapeal;

Operatiivtasand

17. operatiivplaneerimise tasandil nõuab tsiviilplaneerimise alaste võimete olulist tugevdamist, et olla tsiviilisloomuga ÜJKP missioonide eesmärkidele vastaval tasemel, suurendades selleks tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuse töötajate arvu ning jagades ülesandeid paremini strateegilise ja operatiivtasandi vahel; rõhutab, et nimetatud ülesannete jagamise aluseks peab olema tasakaalustatud ja terviklik personalistrateegia; leiab, et tsiviiloperatsioonide ülema kohustusi arvestades peab nimetatud ametikoht olema Euroopa välisteenistuse hierarhias sobival, st kõrgemal kohal;

18. kordab oma nõudmist moodustada alaline ELi operatsioonide peakorter, mis vastutab ELi sõjaliste operatsioonide planeerimise ja läbiviimise eest, seda praeguse süsteemi asemel, kus olukorras olenevalt kasutatakse ühte seitsmest olemasolevast peakorterist; rõhutab, et

selline muutus tagaks ühtse käsuliini, tõstaks oluliselt ELi võimet kriisidele kiiresti ja järjekindlalt reageerida (eriti kuna see tugevdaks ELi institutsioonilist mälu) ning aitaks ka kulusid kokku hoida;

19. on seisukohal, et operatsioonide peakorter peaks paiknema tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuse läheduses, et tsiviil-sõjalisest kooskõlastamisest maksimaalselt kasu saada, sealhulgas ühendada teatavaid funktsioone, ning paremini levitada parimaid tavasid ELi planeerijate seas; teeb isegi ettepaneku, et operatsioonide peakorteri ning tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistuse võiks liita ühtseks ELi kriisiohjamise peakorteriks, mis vastutaks kõigi ELi tsiviilmissioonide, sõjaliste missioonide ning julgeolekuvaldkonna ümberkorraldamise missioonide operatiivplaneerimise ja läbiviimise eest;
20. rõhutab aga seejuures vajadust võtta nõuetekohaselt arvesse tsiviil- ja sõjalise planeerimise erinevusi ning säilitada eraldi käsuliinid, kusjuures tsiviiloperatsioonide ülem ja sõjaliste operatsioonide ülem säilitavad oma pädevused ja asuvad Euroopa välis teenistuse hierarhias ühel tasandil;

ELi tsiviil- ja sõjaliste võimete arendamine

21. juhib tähelepanu mitmetele kohustustele nii tsiviil- kui ka sõjaliste kriisiohjamisvõimete arendamise valdkonnas, mille liikmesriigid on võtnud alates Helsingi ja Santa Maria de Feira Euroopa Ülemkogu kohtumistest ja lõpetades 2008. aasta detsembri avaldusega võimete tugevdamise kohta; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ning asepresident ja kõrge esindaja tagaksid nimetatud kohustuste nõuetekohase täitmise, et likvideerida praeguste operatiivtegevuse võimete ja seatud poliitiliste eesmärkide vaheline suur tühimik;
22. peaesmärkide 2010 järelmeetmetega seoses kutsub liikmesriike üles keskendumisele võimete konkreetsele rakendamisele ning valdkondadele, kus võib tekkida tsiviil- ja sõjaliste meetmete sünergia, pidades eelkõige silmas juba määratletud valdkondi, et saavutada tõeline edu võimalikult kiiresti; rõhutab, et võimete arendamisel tuleb juhinduda ÜJKP missioonide erinõuetest; tervitab üldise võimete arendamise protsessi rakendamist Euroopa Kaitseagentuuris sõjaliste võimete arendamise eesmärgil; toetab edasist arutelu selle üle, kuidas ühendada kaks võimete arendamise protsessi tsiviil- ja sõjaliste peaesmärkide raames;
23. tervitab nõukogu eesistujariikide praeguseid ja varasemaid pingutusi selle nimel, et käivitada protsess, mille eesmärk on selgitada alalise struktureeritud koostöö iseloomu ja ulatust vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikes 6 sätestatule; kutsub nõukogu üles esitama kiiresti selge käsitluse alalise struktureeritud koostöö kohta, võttes arvesse ELi tervikliku lähenemisviisi tsiviil-sõjalist iseloomu, ja tegema ettepanekuid konkreetsete sammude kohta alalise struktureeritud koostöö käivitamiseks, arvestades sealjuures praegust finantskriisi ja ELi liikmesriikide kaitse-eelarvete vähendamist;

Missioonide mehitamine

24. võetud poliitilisi kohustusi silmas pidades kutsub liikmesriike üles kiiresti vähendama tsiviilpersonali kroonilist puudust ÜJKP missioonidel, eriti EULEX Kosovo ja EUPOL Afganistani puhul, kiirendades selleks eelkõige riiklike strateegiate koostamist, et

hõlbustada töötajate tsiviilmissioonidele saatmist; nõuab tungivalt, et liikmesriikide pädevad asutused, nagu sise- ja justiitsministeeriumid tihedas koostöös kaitseministeeriumitega, töötaksid nende strateegiate raames välja korrastatuma lähenemisviisi nõuetekohaste tingimuste loomisele tsiviilpersonali osalemiseks ÜJKP missioonidel, eriti mis puudutab tasustamist ja karjääriväljavaateid;

25. sellega seoses palub liikmesriikidel eelkõige tagada, et ÜJKP missioonidel osalemist loetaks nende politsei- ja kohtusüsteemides karjääriredelil tõusmise oluliseks eelduseks ning et oma tsiviiltöötajaid nendele missioonidele lähetavatele teenistustele nõuetekohaselt hüvitataks töötajate ajutine äraolek; on seisukohal, et nõukogu peaks tagama, et ÜJKP missioonide töötajate päevarahasid korrigeeritaks vastavalt missioonide iseloomule;
26. kordab veel kord vajadust täita ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1325, milles nõutakse kõikide missioonide puhul sooliselt tasakaalustatud lähenemisviisi personali ja koolituse osas ning sooliste aspektide arvestamist igasuguses tegevuses; rõhutab, et piisav arv naisi tsiviil- ja sõjalistel missioonidel on missioonide õnnestumise oluline tingimus sõltumata sellest, kas tegemist on rahutagamise või katastroofiabi operatsiooniga või diplomaatilise vahendamisega, ning see tagab, et naiste vajaduste, õiguste ja huvidega tegeletakse asjakohaselt ning naised on missioonidel toimuvasse tegevusse kaasatud ja nende eesmärkidega seotud; tuletab meelde, et ELi liikmesriikidel tuleb välja töötada riiklikud tegevuskavad kooskõla tagamiseks resolutsiooniga 1325;

Koolitus

27. rõhutab vajadust pakkuda nõuetekohast missiooneelset koolitust, mis võiks hõlmata tsiviilpersonali osalemist sõjalistel õppustel, sealhulgas eriolukorras tegutsemise harjutamist, ning sõjaväelaste osalemist tsiviilõppustel ja/või -väljaõppes; soovib tungivalt liikmesriikidel pidada missioonikõlblike, asjaomaste pädevustega tsiviiltöötajate nimekirju, eriti nimekirju sõjajõududega koostöös toimuvateks missioonideks koolitatud isikutest; kiidab heaks mõningate liikmesriikide praktika kasutada spetsiaalset keskasutust kõigi missioonidele saadetavate tsiviiltöötajate värbamiseks ja koolitamiseks;
28. toetab nõukogu tegevust tarkvarakeskkonna Goalkeeper väljatöötamisel, mille eesmärk on hõlbustada tsiviilmissioonide jaoks töötajate värbamist ja koolitamist;
29. tuletab meelde komisjoni rahastatud Euroopa koolitusrühma ning rõhutab, et üks selle raames saadud kogemus näitas, et koolitusse investeerimine peab olema seotud tegeliku missioonidele saatmisega; kiidab heaks, et komisjoni peab tähtsaks tagada, et stabiliseerimisvahendi kaudu rahastatava tulevase tsiviilväljaõppe projekti sihtmärgiks on tulevaste missioonide jaoks juba välja valitud eksperdid;
30. rõhutab kooskõlas nõukogu 2008. aasta soovitustega, et seoses Euroopa välisteenistuse loomisega peaks suurendama Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledži tähtsust suutlikkuse tõstmisel ja tulemusliku kriisiohjamise alases koolituses; nõuab tungivalt, et nõukogu parandaks kolledži koolitusvõimalusi ja töötajatega varustatust, sealhulgas leiaks kolledžile alalise asukoha, et tagada liikmesriikide ja ELi institutsioonide sõjalise ja tsiviilpersonali jätkusuutlik ja tulemuslik strateegiline, taktikaline ja operatiivväljaõpe; nõuab, et loodaks stipendiumid noorte ülikoolilõpetanute jaoks, kes soovivad vajalikele

erialadele spetsialiseeruda;

31. nõuab ettevalmistusi, et töötada välja ja võimaldada koolitust vahendustegevuse ja dialoogi valdkonnas, pidades silmas Euroopa välis teenistuse loomist kooskõlas ELi vahendustegevuse ja dialoogi alase suutlikkuse tugevdamise kontseptsiooniga, mille nõukogu võttis vastu 2009. aastal;

Kiire rahastamine

32. toetab edasisi pingutusi tsiviilmissioonide rahastamise kiirendamiseks ning otsustamismenetluste ja rakendamiskorra lihtsustamiseks; rõhutab, et asjaomased komisjoni osakonnad peavad tsiviiloperatsioonide käivitamise kiireks rahastamiseks tegema võrdsetel alustel tihedat koostööd Euroopa välis teenistuse kriisiohjamisstruktuuridega; nõuab, et läbipaistvuse ja aruandluse huvides loodaks iga ÜJKP missiooni jaoks eraldi eelarverida;
33. palub nõukogul pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist kiiresti vastu võtta vajalikud otsused Euroopa Liidu lepingu artiklis 41 nimetatud käivitusfondi loomiseks; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal pärast fondi loomist parlamenti selle seisust korrapäraselt teavitada;

Kriisiohjamisvahendid

34. tunneb heameelt integreeritud politseiüksuste kontseptsiooni väljatöötamise üle, mille all mõeldakse tugevaid, kiiresti rakendatavaid, paindlikke ja koostalitlusvõimelisi üksusi, mis suudavad täita õiguskaitseülesandeid ning mida teatud oludes saab kasutada ka sõjalistel operatsioonidel ja sõjalise juhtimise all; märgib selle kontseptsiooni edukat kohaldamist EUFOR Althea raames Bosnias ja Hertsegoviinas ning EULEXi raames Kosovos; juhib tähelepanu asjaolule, et on vaja selliseid üksusi, mis on eriti sobivad sekkumiseks ebastabiilsetes olukordades ja eelkõige sõjaliselt juhtimiselt tsiviiljuhtimisele ülemineku ajal; soovib liikmesriikidel investeerida selliste võimete arendamisse;
35. sellega seoses toetab täielikult Euroopa eripolitseiüksuse kasutamist, kuna kõnealune üksus võib tegutseda nii sõjalise kui ka tsiviiljuhtimise all ning võimaldab saata kiiresti välja ekspeditsioonilisi politseimissioone, mis on ülimalt sobivad mitmesuguste tulemuslike kriisiohjamisoperatsioonide, sealhulgas katastroofijärgsete stabiliseerimissioonide jaoks; kutsub kõiki sõjaväestatud politseiüksusi omavaid liikmesriike üles selle algatusega ühinema;
36. tunneb heameelt edusammude üle tsiviilreageerimisrühmade jaoks ekspertide reservi moodustamisel, et tagada kiirhindamise korraldamise võime, kuid rõhutab, et neid nimekirju tuleb jätkuvalt laiendada; juhib tähelepanu sellele, kui oluline on varase hindamise ja andmete kogumise võime selleks, et tagada ELi reageerimine kriisidele kõige asjakohasemate kättesaadavate vahenditega;
37. rõhutab, et ELil peab olema võimalus kriisi olukorras selle esimeste tundide jooksul rakendada valdkonnaüleseid meeskondi, mis koosnevad Euroopa välis teenistuse ja komisjoni tsiviil-, sõjalistest ja tsiviil-sõjalistest ekspertidest;

38. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal, nõukogul ja komisjonil esitada ühine arusaam Euroopa Liidu lepingu artiklis 43 nimetatud uutest ÜJKP missioonidest ja sellest, kuidas neid käsitletakse välja töötatud tsiviil-sõjalise koostöö kontekstis; sellega seoses soovib neil kiirendada julgeolekuvaldkonna reformimise ekspertide reservi moodustamist, et tugevdada ELi võimekust selles valdkonnas;
39. kutsub liikmesriike üles enne uute ja ambitsioonikate eesmärkide seadmist optimaalselt ära kasutama juba olemasolevaid vahendeid ja kehtestama mõju hindamise mehhanismid;
40. on veendunud, et ELi lahingugrupid sobivad kriisiohjamisoperatsioonidel kasutamiseks; kordab oma üleskutset nõukogule muuta need paindlikumaks ja paremini kasutatavaks; nõuab ka, et parandataks nende kasutatavust tsiviil-sõjalistel humanitaarabioperatsioonidel kooskõlas läbivaadatud Oslo suunistega sõjaliste ja kodanikukaitse vahendite kasutamise kohta õnnetuste puhul;
41. nõuab tungivalt, et liikmesriigid saavutaksid kokkuleppe lahingugruppide kasutamisega seotud ühiskulude (Athena mehhanismi kaudu rahastatavad kulud) kontseptsiooni laiendamise või nende poolt läbiviidavate kriisiohjamisoperatsioonide kogukulude ühise rahastamise osas; on seisukohal, et selline kokkulepe on vajalik nende kasutamise poliitilise ja majandusliku vastuvõetavuse huvides ning tagamaks, et valmisolekuseisundis liikmesriigid ei peaks pingelise eelarve juures kandma ebaproportsionaalselt suurt koormat; tuletab sellega seoses meelde, et 2009. aasta novembris palus nõukogu oma peasekretariaadil 2010. aastal toimuva kõrgetasemelise arutelu jaoks välja töötada ideid sõjaliste operatsioonide rahastamiseks, kuid seni ei ole edusamme tehtud;
42. kutsub liikmesriike üles käsitlema lahingugruppe kui pikaajalisi partnerlussuhteid ja mitte saatma neid valmisolekuperioodi lõppemisel laiali, et nende moodustamisse investeeritud vahendid raisku ei läheks; nõuab, et neid koolitataks tegutsema kõrvuti tsiviilmissioonidega; soovib, et lahingugruppide ja eriti integreeritud politseiüksuste koosseisus võiks olla isegi tsiviilüksusi või -eksperite;

Vahendite tagamine igakülgselt kriisiohjamiseks

43. kutsub liikmesriike üles käsitlema põhjalikumalt ÜJKP tsiviilmissioonide ja sõjaliste operatsioonide jaoks kahesuguse kasutusega võimete arendamist, eriti transpordi valdkonnas, ning tagama koolituse ja praktika koostalitlusvõime, kasutades paremini ära juba olemasolevaid lähenemisviise ja võimeid ning võimaluse korral ühendades tsiviil- ja sõjaliste võimete arendamise protsessid;

Teadusuuringud ja tehnoloogia

44. rõhutab, et ELi sõjaline ja tsiviilpersonal hakkab üha rohkem kõrvuti tegutsema, kusjuures neid ähvardavad suuresti sarnased ohud, näiteks improviseeritud lõhkeseadeldised, ning nad vajavad võrreldavaid võimeid näiteks strateegilise ja taktikalise transpordi, logistilise toe, kommunikatsiooni, operatiivteabe kogumise- ja hindamissüsteemide, meditsiinilise toe, julgeoleku ja üksuste kaitse, kosmosetehnika kasutamise ja mehitamata sõidukite valdkonnas;
45. rõhutab seetõttu vajadust kooskõlastada ja stimuleerida investeeringuid kahesuguse

kasutusega tehnoloogiatesse ja võimetusse, et kiiresti likvideerida võimekuse puudujäägid ning samas vältida asjatut kattumist, tekitada sünergiaid ja soodustada standardimist; tuletab sellega seoses meelde Euroopa Kaitseagentuuri kesksel rollil, et hinnata vajadusi seoses võimetega ning osutada viisidele, kuidas liidu liikmed võiksid neid võimeid saavutada, omavahel jagada või ühiselt kasutada, et võimaldada vahendeid ÜJKP operatsioonide edukaks ja turvaliseks korraldamiseks ja teostamiseks;

46. sellega seoses toetab julgeoleku- ja kaitseuuringute alase koostöö Euroopa raamistiku loomist, et tagada vastastikune täiendavus ja sünergia investeeringute vahel, mida komisjon teeb teadusuuringute raamprogrammi alusel kaitseiselooga teadusuuringutesse ja tehnoloogiasse ning tsiviiljulgeoleku tõhustamise uuringutesse, näiteks sellistes valdkondades nagu olukorrast ülevaate saamine, mehitamata õhusõidukid, mereseire, improviseeritud lõhkeseadeldiste kahjutustamise, keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste, tuumaohutude ja lõhkeainete avastamine ning kaitse nende vastu, kommunikatsioon, operatiivteabe kogumine, hindamine ja edastamine ning küberturvalisus;
47. märgib siiski, et selline koostöö ei peaks minema kaugemale sellest, mis on vajalik rahutagamise, konfliktide ennetamise, rahvusvahelise julgeoleku tugevdamise, kriisiohjamise ja humanitaarabi valdkonnas tehtava tsiviil-sõjalise koostöö seisukohast;
48. tunneb heameelt 23.–24. septembril 2010 Gentis peetud ELi kaitseministrite mitteametlikul kohtumisel toimunud avaliku arutelu üle Euroopa kaitsevaldkonna teadusuuringute teemal ning ministrite hinnangu üle Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikes 3 nimetatud Euroopa Kaitseagentuuri rollile;

Kiire varustamine

49. julgustab tegema täiendavaid pingutusi, et tagada sellise varustuse kohene kättesaadavus, mis on vajalik kiireks reageerimiseks nii tsiviil- kui ka sõjalise iseloomuga kriisidele; tunneb heameelt käimasoleva töö üle ÜJKP tsiviilmissioonide jaoks vajaliku varude juhtimise süsteemi juurutamisel; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal teostada põhjalik kulude-tulude analüüs optimaalsete lahenduste leidmiseks igat liiki vajaliku varustuse osas; on seisukohal, et sõltuvalt varustuse liigist tuleb leida õige vahekord ELi tasandil ladustamise, raamlepingute ning liikmesriikidele kuuluva varustuse virtuaalse laovarustuse vahel;
50. sellega seoses väljendab heameelt ajutise tsiviilvarustuse lao rajamise üle Bosnias ja Hertsegoviinas ning nõuab kiireid edusamme alalise lao loomisel, et EL oleks tsiviilkriiside ohjamiseks paremini ette valmistatud;

Riikidevaheline koostöö

51. julgustab tegema täiendavaid edusamme vahendite ühiskasutusel ja jagamisel, mis on kulutasuv viis võimete suurendamiseks ning eriti kohane eelarvepiirangute tingimustes; tervitab eelkõige meetmeid strateegiliste õhuvõimete alase võimekuse puudujääkide likvideerimiseks, täpsemalt Euroopa õhutranspordi juhtimissüsteemi loomist mitmete liikmesriikide poolt ja Euroopa õhutranspordilaevastiku algatust; julgustab asepresidenti ja kõrget esindajat ning liikmesriike järgima Euroopa Kaitseagentuuri soovitusi ning

kiirendama tööd, et selgitada välja muud valdkonnad, kus saaks kohaldada ühiskasutuse ja jagamise põhimõtet (näiteks väljaõpe ja missioonide tugiteenused); tervitab sellega seoses ettepanekuid asutada Euroopa õhustranspordi juhtimissüsteemi raames riikidevaheline helikopteriüksus, mis täidaks nii tsiviil- kui ka sõjalisi ülesandeid;

Partnerlussuhted

Euroopa Liit – ÜRO

52. tuletab meelde, et ÜRO Julgeolekunõukogul lasub peamine vastutus rahvusvahelise rahu ja julgeoleku säilitamise eest; rõhutab seepärast ELi ja ÜRO vahelise tiheda koostöö vajalikkust tsiviil- ja sõjalise iseloomuga kriiside ohjamisel ning eriti humanitaarabioperatsioonidel, kus juhtroll on ÜRO humanitaarasjade koordinatsioonibürool (OCHA); nõuab sellise koostöö tugevdamist eriti neis operatsioonipiirkondades, kus üks organisatsioon peab teise ülesanded üle võtma, seda eriti Kosovos saadud vastuoluliste kogemuste valguses;
53. nõuab liikmesriikidelt tungivalt piisavat panustamist ÜRO missioonidesse ja panustamise kooskõlastamist; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal ning nõukogul täiendavalt uurida, kuidas EL tervikuna saaks paremini panustada ÜRO juhitavatesse pingutustesse, näiteks käivitades kiirreageerimisjõudude ülemineku- või senistest piiridest väljuvaid operatsioone või moodustades suuremate ÜRO missioonide raames ELi üksusi;
54. nõuab paremat järelevalvet sellise ELi abi üle, mida rakendatakse ÜRO organisatsioonide kaudu kooskõlas Euroopa Kontrollikoja eriaruandega nr 15/2009;

Euroopa Liit – NATO

55. juhib tähelepanu sellele, et 28 NATO liikmest 21 on ELi liikmesriigid ning seetõttu on ELi ja NATO tihe koostöö äärmiselt tähtis, et vältida samas operatsioonipiirkonnas tegutsemise korral sõjaliste võimete kasutamise dubleerimist, ilma et see piiraks otsuste tegemise sõltumatuse põhimõtet ning tunnustades nõuetekohaselt mõningate ELi liikmesriikide neutraalset staatust; rõhutab taas vajadust kiiresti lahendada ELi ja NATO koostööd takistavad poliitilised probleemid ning nõuab nn Berliin Plus kokkulepete täielikku ja tõhusamat rakendamist, et mõlemad organisatsioonid saaksid praeguste ja tulevaste kriiside korral tulemuslikult sekkuda;
56. juhib tähelepanu vajadusele võimaldada ELi-väliste NATO liikmetele ja NATO-väliste ELi liikmesriikidele ühise tegutsemise korral võrdsel määral kaasamist ja läbipaistvust, nagu rõhutatakse NATO 2020. aasta aruande („Albrighti aruanne”) kolmandas peatükis;
57. palub liikmesriikidel, kes on ühtlasi ka NATO liikmed, tagada, et NATO uus strateegiline kontseptsioon ei põhjustaks tsiviilvõimete valdkonnas tegevuse asjatut dubleerimist, mis avaldaks täiendavat survet niigi piiratud ressursidele; on veendunud, et NATO peaks pigem saama tugineda teiste rahvusvaheliste organisatsioonide, nagu EL ja ÜRO, tsiviilvõimetele;
58. kinnitab oma toetust ELi ja NATO koostöö tihendamisele võimete arendamisel ja NATO

standardite võimalikult ulatuslikule järgimisele; toetab edasisi ühiseid pingutusi transpordihelikopterite nappuse likvideerimiseks; tervitab algatusi ELi ja NATO tegevuse kooskõlastamiseks keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumaõnnetuste ning improviseeritud lõhkeseadeldiste vastastes aktsioonides ja meditsiinilise toe tagamisel, mis on mõlemad olulised nii tsiviil- kui ka sõjaliste missioonide jaoks;

Euroopa Liit – OSCE – Aafrika Liit

59. rõhutab tihedama koostöö vajadust ELi ja OSCE ning ELi ja Aafrika Liidu vahel nende konkreetsetes operatiivtegevuse valdkondades, varase hoiatamise parandamisel ning kriisiohjamise alase oskusteabe ja parimate tavade vahetamisel;

o

o o

60. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon asepresidendile ja kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, NATO Parlamentaarsele Assambleele ning ÜRO ja NATO peasekretärile.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	28.10.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 2 0: 9
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anneli Jäätteenmäki, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Kyriakos Mavronikolas, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Charles Tannock, Zoran Thaler, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Graham Watson
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Christian Ehler, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Norbert Neuser, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, Potito Salatto, Judith Sargentini, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Renate Weber